



## Processkrift

(om indstævntes erstatningspåstand)

Vestre Landsret,  
sag nr. V.L. B-0538-08

Laserdisken ApS  
Prinsensgade 38  
9000 Aalborg

mod

Foreningen af danske Videogramdistributører  
v/advokat Johan Schlüter  
Højbro Plads 10  
1200 København K

som mandatar for

Egmont Film A/S  
Halmtorvet 29, 2. sal  
1700 København V

Buena Vista Home Entertainment A/S  
Østergade 26A, 3. sal  
1100 København K

Scanbox Entertainment A/S  
Vermundsgade 40A, 4. sal  
2100 København Ø

Sandrew Metronome Video Danmark A/S  
Omøgade 8  
2100 København Ø

Universal Pictures Danmark A/S  
Hauschvej 13  
1825 Frederiksberg

Nordisk Film Video A/S  
Skelbækgade 1  
1717 København V

SF Film & Video A/S  
Forbindelsesvejen 3  
2100 København Ø

# LASERDISKEN ApS

Paramount International A/S  
Vesterbrogade 149  
1620 København V

Jævnfør retsplejelovens § 383, stk. 1 protesterer appellanten hermed mod indstævntes fremsættelse af en ny selvstændig påstand og anmoder om, at retten undlader at meddele tilladelse. Med henvisning til retsplejelovens § 253 anmodes om, at spørgsmålet om rettens tilladelse til indstævntes påstand behandles særskilt og forlods. Med henvisning hertil indeholder nærværende processkrift kun anbringender til støtte for protesten jfr. retsplejelovens § 351, stk. 4.

I relation til indstævntes anmodning om at fremsætte en ny påstand med henvisning til retsplejelovens § 383 nedlægger appellanten følgende

## **Påstand:**

Indstævntes påstand tages ikke i betragtning (afvisning).

## **Supplerende sagsfremstilling:**

Der er tale om genfremsættelse for landsretten af samme påstand, som indstævnet fremsatte for byretten, og som byretten ved kendelse afviste at behandle i nærværende sag. Byrettens kendelse af den 5. februar 2008 er fremlagt sammen med ankestævningen og lyder således:

*“Eftersom der fremkommer en ny påstand på et tidspunkt, hvor forberedelsen er afsluttet, og den fremkommer på et tidspunkt, hvor sagsøgte ikke har tilstrækkelig mulighed for at varetage sine interesser, idet påstand og anbringender er anført i sagsøgers påstandsdokument, modtaget af retten den 16. januar 2008, gives der ikke sagsøger tilladelse til at nedlægge påstand om erstatning under denne sag.”*

Indstævnte blev af byretten informeret om muligheden for at appellere byrettens kendelse ved kære. Da indstævnte ikke har kæret byrettens kendelse indenfor kærefristen, er kendelsen retskraftig, hvorfor der ikke i nærværende sag kan nedlægges påstand om erstatning.

## **Anbringender:**

### ***Omgåelse af retsplejelovens regler om appel***

I henhold til retsplejelovens § 368, stk. 4 kan en anke kun omfatte afgørelser, der er truffet under sagen. Byretten har ikke truffet afgørelse om erstatning, men har tværtimod specifikt afvist at give sagsøger/indstævnte mulighed for at nedlægge påstand om erstatning i sagen.

Hvis indstævnte ønskede at ændre byrettens afgørelse om at nægte tilladelse til at nedlægge påstand om erstatning, var den korrekte fremgangsmåde at anvende retsplejelovens regler om appel, dvs. indstævnte kunne have indbragt byrettens afgørelse for landsretten ved kære. Det var indstævntes eget valg at undlade at anvende denne mulighed. Der ses ikke at være retspraksis for, at § 383 kan anvendes til at omgå de normale appelregler.

### ***Betingelserne for at give tilladelse i medfør af retsplejelovens § 383***

Ifølge § 383 kan retten meddele tilladelse, såfremt en af to betingelser er opfyldt:

1. At det anses for undskyldeligt, at påstanden ikke er fremsat tidligere.
2. At nægtelse af tilladelse vil medføre et uforholdsmæssigt tab for parten.

## **LASERDISKEN ApS**

*ad 1) At det anses for undskyldeligt, at påstanden ikke er fremsat tidligere*

Byretten har ved kendelse afgjort, at det ikke var undskyldeligt, at indstævnte ventede i mere end 2 år med at fremsætte påstand om erstatning. Kendelsen er ikke appelleret indenfor tidsfristen og er derfor retskraftig. Der ses ikke at være retspraksis for, at retsplejelovens § 383 kan anvendes til at omgå de almindelige appelregler eller til at underkende retskraftige kendelser.

*ad 2) At nægtelse af tilladelse vil medføre et uforholdsmæssigt tab for parten*

Den eneste forskel på, om indstævnte anlægger en separat retssag ved Retten i Aalborg med den ønskede påstand eller får tilladelse til at fremsætte påstanden i nærværende sag, er, at den af indstævnte ønskede fremgangsmåde giver mulighed for at få påstanden behandlet ved landsretten i første instans.

Selvom indstævnte måtte mene, at det er et uforholdsmæssigt tab at være henvist til at anlægge en retssag med en erstatningspåstand ved byretten, er det fremgangsmåden i retsplejeloven. Hvis indstævnte ønsker en erstatningspåstand bedømt af landsretten som første instans, kan et begrundet ønske herom fremsættes i den ved byretten korrekte anlagte erstatningssag.

### ***Om landsrettens stillingtagen til forhold, som ikke har foreligget i den foregående instans***

Indstævntes erstatningspåstand er uvedkommende i forhold til hovedsagens emne, der handler om, hvorvidt en foretaget bevissikring kan retfærdiggøres af senere fremkommet information, eller om en sådan bevissikring skal bedømmes ud fra de krænkelser eller overtrædelser, som *begrundede* anmodningen om undersøgelsen, som det er formuleret i retsplejelovens § 653 c.


Erstatningspåstanden nødvendiggør en stillingtagen til helt andre spørgsmål, som ikke har været behandlet af byretten. Den fordrer en stillingtagen til spørgsmål om ophavsretslovens fortolkning (behandles autoritativt i sag V.L. B-0442-08), erstatningsgrundlag, erstatningsansvar, culpa og tabsbegrænsning. De emner er hverken behandlet ved eller bedømt af byretten.

Meddeles der tilladelse til erstatningspåstanden, vil det udvide sagen med spørgsmål, som retteligt burde behandles i en separat retssag med byretten som første instans.

### **Sammenfattende gøres det gældende:**

- at der er tale om genfremsættelse af en påstand, som byretten ved kendelse allerede har afvist at behandle i nærværende retssag,
- at indstævnte ved at undlade at appellere byrettens kendelse har fortabt adgangen til at indbringe spørgsmålet om erstatningspåstand i nærværende sag for landsretten,
- at det ikke er formålet med retsplejelovens § 383 at omgå de almindelige appelregler,
- at betingelserne for at give tilladelse efter retsplejelovens § 383 ikke er opfyldt,
- at der er tale om en helt ny påstand, der fordrer nye og omfattende undersøgelser, som byretten ikke har taget stilling til, og
- at indstævnte ikke vil være ringere stillet ved at være henvist til at anlægge en retssag ved Retten i Aalborg med samme påstand.

Aalborg den 12. juni 2008

  
Hans Kristian Pedersen